

หญิงบริการทางเพศ : กรณีศึกษาสถานการณ์โรคเอดส์ในจังหวัดเชียงใหม่

PROSTITUTES : A CASE STUDY OF HIV INFECTION IN CHIANGMAI PROVINCE

นิตยา รัชังพาล
/

อินันทนาการ
จาก

พงศ์พิศวาทกุลชัย ม.มนัดล

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2538

๓๗

๗ ๕๖๘๙

๘๕๖๗

แบบที่หญิงบริการจะมีอายุอยู่ระหว่าง 15 - 20 ปี การรับแขกโดยเฉลี่ย 5 คนต่อวัน อัตราค่าบริการ 100 - 300 บาท ให้บริการทั้งกลางวันและกลางคืน ลักษณะที่สามไม่มีหญิงบริการอยู่ประจำ แต่มีการให้บริการทางเพศในสำนักซึ่งเรียกว่า "ช่องแม่บ้าน" ให้บริการเฉพาะเวลากลางวัน หญิงบริการมีอายุอยู่ระหว่าง 25 - 40 ปี บางคนมีครอบครัวแล้วมาหารายได้พิเศษ อัตราค่าบริการอยู่ระหว่าง 50 - 70 บาท จำนวนการรับแขกเฉลี่ย 3 - 4 คนต่อวัน

คาเฟ่ เปิดขายบริการทางเพศในเวลากลางคืน มักมีบริการอย่างอื่นร่วมด้วย เช่น ขายอาหาร และเครื่องดื่ม หญิงบริการจะหาหน้าทีเสิร์ฟอาหาร หรือ อาจขายบริการทางเพศเพียงอย่างเดียว หญิงบริการอายุอยู่ระหว่าง 16 - 20 ปี อัตราค่าบริการ 100 - 300 บาท จำนวนการรับแขกโดยเฉลี่ย 5 คนต่อวัน

ศาลายาดอง เปิดขายบริการทางเพศในเวลากลางคืน มีรูปแบบคล้ายคาเฟ่ แต่จะมีการขายสุราเฉพาะยาดองเหล้า หญิงบริการอายุอยู่ระหว่าง 18 - 25 ปี อัตราค่าบริการ 300 - 500 บาท จำนวนการรับแขกเฉลี่ยเดือนละ 10 คน

คาราโอเกะ เปิดขายบริการในเวลากลางคืน ลูกค้าเป็นกลุ่มคนที่มีการศึกษา และมีฐานะดี มีการขายอาหาร เครื่องดื่ม มีระบบเปิดเพลง และภาพบนโทรทัศน์ และให้ลูกค้าร้องตามเนื้อเพลงที่ขึ้นจอ มีบริการเช่าห้องเฉพาะ หญิงบริการมีอายุอยู่ระหว่าง 17 - 25 ปี และมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา อัตราการขายบริการ 1,000 - 1,500 บาท จำนวนการรับแขกเฉลี่ยเดือนละ 10 คน

การเริ่มต้นเข้าสู่อาชีพ พบว่าหญิงบริการที่ทำงานในสำนักโสเภณี และคาเฟ่จะมาจากระบบนายหน้า โดยเอเยนต์จะให้เงินกับคู่ปกครองประมาณ 5,000 - 10,000 บาท มีการทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร หญิงบริการต้องทำงานชดเชยเป็น 2 เท่าของจำนวนเงินรายจ่ายทั้งหมดที่ต้องเสียไป ส่วนหญิงบริการจากศาลายาดอง และคาราโอเกะจะมาสสมัครงานด้วยตนเอง

การเปิดบริษัท หญิงบริการจากสำนักโสเภณี และคาเฟ่จะผ่านการเปิดบริษัทก่อนที่จะขายบริการในราคา 8,000 - 12,000 บาท บางคนอาจถูกเปิดซ้ำได้ถึง 4 ครั้งก่อนมาสู่ระบบบริการปกติ ส่วนหญิงบริการจากศาลายาดองและคาราโอเกะส่วนใหญ่จะไม่มีการผ่านขบวนการเปิดบริษัท

รายได้ และรายจ่ายต่อเดือนพบว่า หญิงบริการจากคาราโอเกะมีรายได้มากที่สุด 15,000 - 20,000 บาท ค่าใช้จ่ายจะหมดไปกับเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายมากที่สุด ในขณะที่หญิงบริการจากสำนักโสเภณี และคาเฟ่มีรายได้ 10,000 - 12,000 บาท รายได้ประมาณ 50 % ถูกส่งไปให้พ่อแม่

หญิงบริการจากศาลายาต่อจะมีรายได้ 6,000 - 7,000 บาท ค่าใช้จ่ายจะหมดไปกับค่าเสื้อผ้า ค่าเช่าที่พัก

วิถีชีวิตของหญิงบริการ หญิงบริการจากคาราโอเกะจะมีความเป็นอยู่ที่ดีอิสระ และสุขสบายมากที่สุด ในขณะที่หญิงบริการจากสำนักโสเภณี และคาเฟ่จะถูกควบคุมและบังคับให้ทำงานขายบริการ จนกว่าจะหมดหนี้สินจึงมีอิสระที่จะไปทำงานที่อื่น ในระหว่างที่ยังมีหนี้สินหญิงบริการอาจถูกส่งไปทำงานตามต่างจังหวัดที่เป็น เครือข่ายของสำนักบริการ

การเลื่อนระดับการขายบริการ พบว่าหญิงบริการจากสำนักโสเภณี คาเฟ่ และศาลายาต่อจะมีโอกาสที่จะเลื่อนระดับการขายบริการน้อยกว่าหญิงบริการจากคาราโอเกะ การเลื่อนระดับมักขึ้นอยู่กับประสบการณ์ทำงาน รูปร่างหน้าตา ส่วนใหญ่จะได้ค่าแนะนำจากเพื่อน หรือลูกค้าที่มาซื้อบริการ

ความคาดหวังในอนาคต หญิงบริการจากสำนักโสเภณี คาเฟ่ และ ศาลายาต่อมีความคาดหวังในชีวิตว่าจะเลิกอาชีพเมื่อมีเงินก้อนใหญ่แล้วจะกลับบ้านไปทำกิจการส่วนตัว ส่วนหญิงบริการจากคาราโอเกะต้องการเลิกขายบริการโดยคิดว่าหากไม่ทำอาชีพส่วนตัวก็จะทำงานนวดแผนโบราณเมื่อมีอายุมากขึ้น

ความรู้ ความเข้าใจ การรับสื่อ และแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ พบว่าหญิงบริการจากสำนักโสเภณี และ คาเฟ่ เมื่อแรกเข้าสู่อาชีพขายบริการจะไม่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์มาก่อน การผ่านการเปิดบริษัทและการให้บริการในระยะแรกจะไม่มีการใช้ถุงยางอนามัย จนถึง 1 เดือนแรกของการทำงานจึงเริ่มมีความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ โดยรับทราบข้อมูลเบื้องต้นจากเจ้าของสำนักบริการทางเพศ ต่อมาได้รับรู้จากเพื่อนที่ทำงานด้วยกัน มารับรู้ละเอียดจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข หญิงบริการจะให้ความเชื่อถือสื่อ และข้อมูลจากเจ้าหน้าที่มากที่สุด ส่วนหญิงบริการที่ทำงานคาราโอเกะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์มาก่อนโดยรับรู้จากสถานศึกษา โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และมารับรู้มากขึ้นจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข หญิงบริการจากศาลายาต่อเป็นกลุ่มเดียวที่ขาดความรู้เรื่องโรคเอดส์เพราะเป็นแหล่งที่ตักสำรวจจากกระทรวงสาธารณสุขว่ามีการขายบริการทางเพศ

วิธีการป้องกันโรคเอดส์ที่หญิงบริการปฏิบัติอยู่ ได้แก่การให้ลูกค้าใช้ถุงยางอนามัย และการสร้างความสะอาดอวัยวะเพศ แต่พบว่าในการให้บริการทางเพศแก่ลูกค้า 10 ราย เป็นการให้ถุงยางอนามัยอย่างราบรื่นตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้นการมีเพศสัมพันธ์เพียง 6 คน ถุงยางแตก 2 คน ถุงยางหลุดหรือดึงออก 1 คน และไม่ใช้ถุงยางอนามัย 1 - 2 คน สำหรับการสร้างความสะอาด

อวัยวะเพศจะใช้น้ำกับสบู่ และใช้ยาสีพื้นล้างภายในช่องคลอด หญิงบริการจะให้ความสำคัญกับการ
กินยาคุมกำเนิดเพราะกลัวการตั้งครรภ์ มากกว่าให้ความสำคัญกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรค
เอดส์

หญิงบริการทุกคนเคยพบเพศสัมพันธ์ที่รุนแรงจนมีการฉีกขาดของเนื้อเยื่อช่องคลอด เกิดบาด
แผลมีเลือดออก แต่ก็ยังคงมีการรับแขกต่อวันนั้น หากรู้ว่าตนเองติดเชื้อไวรัสเอดส์ และยังไม่มีย
อาการหญิงบริการส่วนใหญ่จะทำงานต่อ เพื่อเก็บเงินไว้รักษาตัวโดยจะรับแขกให้มากขึ้นกว่าเดิม

หญิงบริการทางเพศต้องการให้รัฐบาลแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ โดยการช่วยจัดหางานที่มีรายได้ดี
เพื่อผู้หญิงหนุ่มบ้านจะได้ไม่ต้องมาทำงาน หากต้องมาขายบริการก็ไม่ต้องการให้เจ้าหน้าที่มารบกวน
ต้องการบริการตรวจสุขภาพฟรี และหากติดเชื้อเอดส์ก็อยากให้มีรัฐดูแลรักษาโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายพร้อมทั้ง
หางานให้เธอทำเพื่อ เธอจะได้ไม่ต้องทำงานขายบริการต่อไป

นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าปัจจัยหลายประการที่ทำให้การค้าประเวณีเป็นที่ยอมรับใน
สังคมล้านนา ได้แก่ ความเชื่อพื้นบ้าน ค่านิยมทางสังคมที่ให้ความสำคัญกับการปรับตัวให้เข้ากับค่าน
ิยมของสังคมภายนอก การสืบเชื้อสายฝ่ายแม่ ค่านิยมทางเพศของผู้ชายไทย วัฒนธรรมประเพณีของ
ล้านนาที่เอื้ออำนวย ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจที่ส่งเสริมให้ธุรกิจเพศพาณิชย์
เจริญเติบโตและทวีความซับซ้อน กลายเป็นธุรกิจที่หารายได้มหาศาลกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับนโยบายของรัฐต่อปัญหาโรคเอดส์ที่เห็นการปราบปรามตัว
หญิงบริการ และสถานบริการ ความล่าช้าของงบประมาณ การขาดการประสานงานระหว่างภาครัฐ
และเอกชน เหล่านี้ล้วนส่งผลให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นพื้นที่หนึ่งที่อัตราการแพร่ระบาดของโรคเอดส์เป็นไป
อย่างรวดเร็วและรุนแรง

Thesis Title Prostitues : A Case Study of HIV Infection in Chiangmai
Province

Name Nittaya Rawungpan

Degree Master of Arts (Cultural Studies)

Thesis Supervisory Committee

Saowapa Pornsiripongse, B.A., M.A.

Duangporn Kumnoonwat, B.A., M.A.

A-im Thongdee, B.A., M.A.

Pasakorn Akarasewi, M.D., Cert. in Epid.

Date of Graduation 22 May B.E. 2538 (1995)

ABSTRACT

The objectives of this anthropological study was to study prostitutes' way of life, description of work, job value, decision process leading to prostitution, knowledge of, and attitude toward AIDS, health behavior, AIDS recognition and prevention among prostitutes in urban area of Chiangmai. The data was conducted through intensive interviews, observation and participatory observation on 35 CSWs (Commercial Sex Worker) from 7 Brothels, 3 Cafes, 1 Herbal mixed alcohol bar (Salayadong) and 2 Karaoke entertaining clubs during April, 1992 - December, 1994.

The result of the study found that there are variety of entertaining establishments provided for clients. All differ in physical apperance and type of services. But this study focused on 4 types of sex service establishments : brothel, cafe, salayadong, and karaoke. Brothel service generally has 3 types.

a. Brothels with CSWs living permanently inside and providing room for sex service .

b. Brothels with CSWs living inside without providing room for sex service. Both types, with 16-20 years old CSWs and 100-300 baht for service, open day and night. The average number of clients was 5 per day. Number of clients occasionally increased during festive events.

c. Brothels with no CSWs but providing room for service operate only during the day-time. Freelance CSWs or non permanent CSWs, 25-40 years old and asking 50-70 baht for service, use these establishments for their work. The average number of clients was 3-4 per day.

A cafe is a place that opens at night and provides food, beverage, music or video-display and service girl escorts (CSWs). CSWs served food and drink, or only sex service. The age range of CSWs and service rate are the same as brothel a and b. Average number clients was 5 per day .

Salayadong (Bar that serves alcoholic drinks mixed with traditional Herbs) open in the evening and night, certain food is also available. The age of service girls is 18-25 years. The price of services range from 300 - 500 baht, and the service girls average was 10 clients per month.

Karaoke is a night time entertainment place with music and video display, which serve food and special kinds of cocktails, and beverages. Karaoke serves higher educated and more wealthy clients. Service girls are 17-25 years old and charge 1,200-1,500 baht for single sex service. The average number of clients was 10 per month .

The CSWs who work in brothels and cafes usually enter prostitution through the sole agent system. In this system the agent gives 5,000-10,000 baht to the girl or woman's parents. In addition, a contract is usually

8

written up as a debt statement, repayment coming from the CSW's earnings, totalling an amount of twice the original debt. By contrast, CSWs in Karaoke and Salayadong usually apply for the jobs on their own.

Virginity service, usually at rate of 8,000-10,000 baht per service, is common for CSW's initial period sex service due to high price of the service which can repay a large part of the debt to the sole-agent. Some new CSWs can be sold for virginity service 4 times before they begin regular sex service in brothels. There was no apparent evidence for virginity sex service observed in Salayadong and Karaoke.

Monthly income is highest for CSWs working in Karaoke, approximately 15,000-20,000 baht per month. CSWs working in brothels and cafes earned an income between 10,000-12,000 baht per month while CSWs in Salayadong earned between 6,000-7,000 baht. Most of CSWs' expenses in Karaoke and Salayadong are clothes, cosmetics and luxury items, and only a small amount of their earnings are saved. In contrast, brothel based CSWs save almost of all their income for sending home or to pay their debts.

Freedom and independent living are very common characteristics for Karaoke CSWs, and most seem to be happy. Brothel based CSWs and cafe CSWs are partly or almost totally under the control of pimps (Mang-da) until they have worked to pay out their debts. During the time they are working to pay out their debts, CSWs may be transferred to other brothels in a network of sole-agents. When the debt has been paid, the CSWs are allowed to be free or continue working by their own decision.

Transition to higher class sex service usually depends on beauty, popularity, sexual skill, seduction and experience. Upper class transfers are often initiated by friends, clients and other agents in the

entertainment business. CSWs in Karaoke often change their work places to attract new or more clients and increase their income. Some experienced CSWs upgrade themselves into Mama-Sang (chief of CSWs).

Future life expectations are usually modest. Brothel, cafe, and Salayadong based CSWs dream to save an amount of money for small scale trading after they quit their jobs. CSWs working in Karaoke often want to change their jobs to non sex service work such as traditional massage, laundry service or a small scale self employed career. Many think that they will quit from sex work when they are older or have enough money. Knowledge, understanding and access to health information are greatly varied among type of CSWs. Brothel and cafe based have very little knowledge about AIDs and sexually transmitted diseases when they enter prostitution. During virginity sex service the early months of employment, protective sex (eg. condom used) is rare. Knowledge of AIDs and STDs usually come from direct contact with outreach health care workers (HCWs), some brothel operators, and friends. Detailed of knowledge came from outreach HCWs and most CSWs in brothels trust HCWs. Almost all CSWs in Karaoke have some knowledge about AIDs and STDs. Many learn from school, television, newspapers, but detailed of knowledge came from HCWs. CSWs in Salayadong often have no knowledge about AIDs and very limited access to AIDs information. There are no outreach activities for this group, primarily due to the fact that Salayadong is not recognized as a sex service establishment by health authorities.

Regarding AIDS prevention, the only common practice for CSWs is to urge or negotiate with clients to use condoms. Condoms, supported by health care officers, are available for free. Indepth interviews showed

that for approximately every 10 sex acts, 1-2 are without condoms; 2 broke during sex acts, 1 slipped out or pulled out. Thus, 6 out of 10 sex acts are properly protected. Most CSWs have experienced violent sex that caused tears in the vaginal mucosa and bleeding, and still had to continue the service in the same day.

Few of CSWs knew their own HIV status and had received proper counselling. Due to low levels of literacy, health education is difficult and slow. A sample of CSWs expressed that they would continue working even if they knew they were HIV positive, if they still appeared to be in normal health. In this case, they would continue to work, or even work more, to save money for their future needs when they become ill.

CSWs expressed that the government should deal with AIDs problems by seeking alternative careers that generate enough income commensurate with living expenses for young girls and rural families so that no more girls would enter prostitution. For those already in the sex services most want to continue their careers without interruption by authorities. Free health care is another request from working CSWs. In case of HIV infection, CSWs request free treatment from the government, to be provided with new jobs.

The study also found important factors for the acceptance of sex service in the northern part of Thailand, called Lanna. Those factors are folk beliefs, social values, matriarchy, male sex values, northern culture and socio-economic change. These factors encourage sex service to diversify and include more levels of participation (eg. brothel owners, sole agents, banks, policemen)

These factors, coupled with the government's AIDS policy which emphasizes the elimination of CSWs and sex service establishments, caused both a delay in budgeting, and a lack of cooperation among agencies. This results in the critical AIDS situation now present in Chiangmai.

